

Sygn. akt V GC 622/12

WYROK

W I M I E N I U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

Dnia 20 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Sproch
Protokolant:	sekr. sądowy Joanna Linde

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółka z o.o. w B.

przeciwko: E. H.

o zapłatę 36 719,69 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 13.11.2012 r. sygn. akt V GNC 1737/12, który utracił moc w całości

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 36.718,69 zł (trzydzieści sześć tysięcy siedemset osiemnaście złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 36.152,79 zł od dnia 03 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- 565,90 zł od dnia 26 września 2012 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.253,00 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 2.400,00 zł tytułem kosztów wynagrodzenia pełnomocnika procesowego.

Sygn. akt V GC 622/12

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. w B., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w pozwie z dnia 26.09.2012 r. (data nadania przesyłki) domagał się zasądzenia od pozwanego E. H. kwoty 36.718,69 zł (jak sprecyzował w piśmie z dnia 30.10.2012 r.) wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 36.152,79 zł od dnia 03.08.2012 r. do dnia zapłaty i od kwoty 565,90 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego w wysokości 2.400,00 zł oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód podawał, że sprzedawał pozwanemu beton wraz z jego transportem oraz pompowaniem i w związku z tym wystawiał pozwanemu faktury Vat. Dochodzona kwota stanowi sumę pozostałych do zapłaty

należności głównych w łącznej kwocie 36.152,79 zł oraz skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie w płatności w łącznej kwocie 565,90 zł..

W dniu 13.11.2012 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił w całości żądania powoda.

Powyższy nakaz zapłaty pozwany zaskarżył w całości. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zarzucił, że dostarczany beton nie był odpowiedniej jakości i na ścianach hali, które były z niego wykonywane wystąpiły spękania. Wadliwość betonu została stwierdzona przez Pracownię (...), która zbadała pobrane próbki betonu. Spękania zostały usunięte na koszt pozwanego przez podmiot trzeci. Pozwany zaznaczył, że występują kolejne spękania, które będzie musiał usunąć z tytułu udzielonej gwarancji na wykonane roboty.

Powód ustosunkowując się do sprzeciwu podtrzymał powództwo w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w maju i czerwcu 2012 r. kilkakrotnie sprzedał pozwanemu beton, który dostarczał na budowę prowadzoną przez pozwanego. Pozwany poza zapłatą ceny za beton obowiązany był także do zapłaty za rozładunek i pompowanie betonu. W związku ze sprzedażą betonu powód wystawiał pozwanemu faktury Vat. Pozwanemu pozostała do zapłaty kwota 36.152,79 zł.

Dowód: faktury vat wystawione przez powoda k. 15, 20, 25, 35, 40,

dokumenty WZ k. 18, 19, 22 – 24, 27 – 29, 32 – 34, 37 – 39, 42 – 44.

karta pracy sprzętu k. 17.

B. M. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) na zlecenie pozwanego wykonał w dniu 12.07.2012 r. badanie próbek betonu pobranego ze ściany żelbetowej kompostowni odpadów w J.. W sprawozdaniu z badania wskazano, że badane próbki nie spełniają wymagania wytrzymałości betonu na ściskanie dla klasy C20/25.

Dowód: sprawozdanie z badania nr (...) k. 54.

Pismem z dnia 02.08.2012 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 43.932,64 zł, w tym kwoty 43.366,74 zł tytułem należności głównych oraz 565,90 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie w płatności, naliczonych do dnia 02.08.2012 r..

Dowód: pismo powoda z dnia 02.08.2012 r. wraz z potwierdzeniem nadania przesyłki k. 11, 12.

Pozwany w odpowiedzi na wezwanie pismem z dnia 12.09.2012 r. poinformował powoda o zapłaceniu w dniu 13.08.2012 r. jednej z faktur oraz zatrzymaniu pozostałych płatności z uwagi na niezgodność dostarczonego betonu z zamówieniem. Pozwany poinformował o posiadaniu przez niego wyników badań próbek betonu przeprowadzonych przez niezależne laboratorium oraz oczekiwaniu na propozycje polubownego rozwiązania sporu. W piśmie pozwany wskazywał także na wykrycie spękań na wykonanych ścianach mających związek z mniejszą niż projektowana klasą betonu oraz konieczności wezwania specjalistycznej firmy w celu naprawienia stwierdzonych wad.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 12.09.2012 r. k. 64.

W dniu 20.09.2012 r. J. T. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą R. wystawił pozwanemu fakturę Vat na kwotę 12.897,50 zł za „iniekcję ścian hali kompostowni w J.”.

Dowód: faktura Vat nr (...) k. 53.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód roszczenie swoje wywodził z umów sprzedaży betonu zawartych z pozwanym. Zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Jak wynika z przedłożonych przez powoda faktur Vat pozwany poza zapłatą ceny za beton zobowiązany był także do zapłaty za pompowanie i wyładunek betonu na budowie.

Pozwany nie kwestionował zawarcia z powodem umów sprzedaży betonu oraz ich warunków wynikających z wystawionych przez powoda faktur Vat. Pozwany nie kwestionował także wysokości wierzytelności powoda (kwot do zapłaty), w tym z tytułu należności głównej oraz odsetek ustawowych za opóźnienie w płatności (naliczonych do dnia 02.08.2012 r.). Pozwany podnosił jedynie zarzut, iż beton sprzedany przez powoda nie był odpowiedniej jakości, a więc, że był wadliwy.

Podkreślić należy, że samo powołanie się na wadliwość sprzedanej rzeczy, a nawet sama wadliwość nie daje podstawy do wstrzymania się z zapłatą ceny. Strona wskazująca na wadliwość sprzedanej rzeczy może powołać się na skorzystanie z uprawnień przewidzianych w ramach rękojmi za wady sprzedanych rzeczy bądź odpowiedzialność sprzedawcy za szkodę spowodowaną nienależytym wykonaniem umowy wynikającą z art. 471 k.c.

W przypadku rękojmi konieczne jest wykazanie przez kupującego odmawiającego zapłaty ceny, że skutecznie wystąpił o obniżenie ceny lub odstąpił od umowy. Skuteczność oświadczenia kupującego uzależniona na jest od spełnienia warunków przewidzianych w przepisach regulujących instytucję rękojmi (art. 556 – 576 k.c.), w tym m.in. zawiadomienie sprzedawcy o wadzie w odpowiednim terminie (por. art. 563 k.c.).

W przypadku natomiast powoływania się na poniesienie szkody z tytułu nienależytego wykonania umowy konieczne jest wykazanie przez kupującego m.in. poniesienia szkody, jej wysokości oraz skutecznego potrącenia wierzytelności sprzedawcy o zapłatę ceny z wierzytelnością o naprawienie szkody. Oświadczenie potrąceniu dla swej skuteczności musi być złożone w warunkach przewidzianych w art. 498 § 1 k.c.. Jednym z tych warunków jest wymagalność wierzytelności o naprawienie szkody.

W niniejszej sprawie pozwany poza ogólnym powołaniem się na wadliwość sprzedanego betonu nawet nie wskazywał na skorzystanie przez niego ze wskazanych powyżej uprawnień materialnooprawnych. Z oczywistych względów nie wskazywał i nie wykazywał także okoliczności, które pozwalałyby na uznanie, że skutecznie skorzystał z przysługujących mu ewentualnie roszczeń. Wobec powyższego jedynie ma marginesie można wskazać, że wątpliwym jest, iż pozwany we właściwym terminie zawiadomił powoda o ewentualnej wadzie betonu. Zgodnie z art. 563 k.c. Kupujący traci uprawnienia z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy, jeżeli nie zawiadomi sprzedawcy o wadzie w ciągu miesiąca od jej wykrycia, a w wypadku gdy zbadanie rzeczy jest w danych stosunkach przyjęte, jeżeli nie zawiadomi sprzedawcy o wadzie w ciągu miesiąca po upływie czasu, w którym przy zachowaniu należytej staranności mógł ją wykryć. Minister Handlu Wewnętrznego może w drodze rozporządzenia ustalić krótsze terminy do zawiadomienia o wadach artykułów żywnościowych (§ 1). Jednakże przy sprzedaży między osobami prowadzącymi działalność gospodarczą utrata uprawnień z tytułu rękojmi następuje, jeżeli kupujący nie zbadał rzeczy w czasie i w sposób przyjęty przy rzeczach tego rodzaju i nie zawiadomił niezwłocznie sprzedawcy o dostrzeżonej wadzie, a w wypadku gdy wada wyszła na jaw dopiero później - jeżeli nie zawiadomił sprzedawcy niezwłocznie po jej wykryciu (§2).

Pozwany tymczasem zawiadomił powoda o wadzie w piśmie z dnia 12.09.2012 r., choć o ewentualnej wadzie wiedział już po sporządzeniu sprawozdania z badania próbek betonu z dnia 12.07.2012 r.. Podzielić należy także zarzut powoda, iż sprawozdanie z badania próbek betonu stanowi jedynie dokument prywatny, który zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Powód na podstawie art. 481 § 1 k.c. uprawniony był do żądania ustawowych odsetek za czas opóźnienia w płatności. Zgodnie ze wskazanym przepisem jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem

okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powód naliczył odsetki do dnia 02.08.2012 r., a więc dalszych odsetek od należności głównej mógł żądać za okres od 03.08.2012 r. do dnia zapłaty. Odsetek od zaległych odsetek powód mógł żądać od dnia wniesienia pozwu na podstawie art. 482 § 1 k.c. , zgodnie z którym od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Mając na uwadze powyższe sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

W punkcie II wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu. Rozstrzygnięcie to co do zasady zostało wydane na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., w myśl którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na zasądzone koszty składa się opłata od pozwu (1.836,00 zł), wynagrodzenie pełnomocnika procesowego (2.400,00 zł) oraz opłata skarbową za przedłożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (17 zł). Przyjęta wysokość wynagrodzenia pełnomocnika procesowego jest zgodna z § 6 pkt 5 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. nr 163, poz. 1349 ze zm.).